

Cố Gắng Chạy Mong Chiếm Đoạt Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

*Hành trình tiến đến thiên chức
Linh mục của một Thầy thuộc
giáo phận Besançon miền
Đông Trung nước Pháp.*

Tôi tên Jean-Marie Larue 30 tuổi. Xuất thân từ một gia đình Công Giáo sống đạo chân thành tôi đã theo đủ các chặng đường Đức Tin từ Rửa Tội, Xưng Tội Rước Lễ Lần Đầu, Tuyên Xưng Đức Tin và Thêm Sức. Chưa hết, năm 8 tuổi tôi là

chú giúp lễ nơi nhà thờ xứ đạo của làng tôi. Tôi rất thích công việc của chú giúp lễ. Ngày tôi lãnh bí tích Thêm Sức, ông bác tôi là Linh Mục - người được tôi quý mến cách riêng - bất ngờ đặt câu hỏi:

- Cháu đã nghĩ đến chuyện trở thành Linh Mục chưa?

Câu hỏi thánh thiêng! Biết trả lời sao khi đang ở lứa tuổi 16? Đúng ra tôi bắt đầu có dự án cho tương lai nhưng ý tưởng làm Linh Mục chưa bao giờ xuất hiện nơi hàng đầu. Câu hỏi của ông bác Linh Mục hơi giống quả bom nhưng tôi không đáp thẳng-thừng mà trả lời vu-vơ:

- Tại sao không?!

Thời trung học đệ nhị cấp và bước vào đại học, tôi bắt đầu lơ là với Đức Tin mặc dầu tôi tham gia Văn Phòng Tuyên Úy Công Giáo. Đúng ra tôi thích làm khán giả hơn làm diễn viên. Tôi cũng không dám công khai tỏ cho các bạn đồng tuổi biết tôi là tín hữu Công Giáo.

Sau khi đậu tú tài tôi tình cờ nối lại mối liên hệ với ông bác Linh Mục và hỏi bác về thiên chức Linh Mục. Đối với tôi, ngoài đặc sủng ra thì Linh Mục là chứng nhân của Đức Chúa GIÊSU

KITÔ. Nhiều câu hỏi xuất hiện trong đó có câu: "Tại sao dâng hiến cuộc đời cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ?". Tư tưởng trở về trong góc nhỏ nhưng lại tức khắc ra đi!

Sau một năm đại học tôi ngừng vì không thích tiếp tục. Chính lúc này tôi tự hỏi:

- Phải làm gì cho cuộc đời mình?

Câu hỏi quan trọng đối với một thanh niên 20 tuổi. Nhiều người nơi xứ đạo trong làng hỏi tôi:

- Bạn không thích trở thành Linh Mục sao?

Tôi cảm thấy mình chưa sẵn sàng.

Năm 2004 tôi bắt đầu Khóa học về Khách Sạn ở Besancon bởi lẽ tôi rất thích phục vụ tha nhân và giao tiếp với quần chúng. Sau 9 tháng lý thuyết và 3 tháng thực tập tôi bắt đầu hành nghề. Tôi chính thức đi vào con đường sự nghiệp nơi các khách sạn lớn và các dinh thự. Tôi di chuyển từ Luxembourg đến Luân Đôn rồi đến Cannes và sau cùng dừng lại nơi thủ đô Paris. Tôi hoàn toàn mãn nguyện vì có dịp giao tiếp với các nhân vật cao cấp và nhất là được phục vụ tha nhân. Thật là kinh nghiệm phong phú giúp phát triển nhân cách. Trong thời kỳ này Đức Tin của tôi có phần bị tan loãng. Nhưng tôi thích vào các thánh đường để dừng lại một chút. Cho đến một ngày, không hiểu lý do tại sao, tôi quyết định dành 3 ngày lên đường đi Ars, ngôi làng của vị thánh bổn mạng tôi là thánh Jean Marie Vianney.

Tại đây, cắt đứt hẳn với thế giới ồn ào xôn xao, xảy ra một biến cố không thể giải thích được đã gây chấn động mạnh nơi tôi đến độ khi trở lại Paris tôi quyết định xin nghỉ việc. Đúng ra tôi có bảo hiểm nghề nghiệp, việc làm mang đến cho tôi thỏa mãn và tôi đã nghĩ đến chuyện thành lập một gia đình, nhưng vẫn còn thiếu 1% trong tiến trình phát triển toàn diện của tôi.

Ông chủ rất ngạc nhiên trước quyết định bất ngờ của tôi. Tôi đã phải dành ra hơn một năm để đưa ra các lý lẽ chính đáng giúp ông hiểu rõ chọn lựa của tôi. Tôi vẫn giữ liên lạc với ông và giờ đây ông hài lòng với thay đổi của tôi. Tôi ý thức rằng Đức Tin của tôi bị ngủ, cần phải đánh thức Đức Tin và nhất là, tôi muốn đáp lại Tiếng Chúa Gọi.

Sau khi nghỉ việc tôi trở về nhà Cha Mẹ năm 2010 và nơi đây tôi gặp vị Linh Mục trẻ vừa được chỉ định làm Cha Sở nơi xứ đạo làng tôi. Tôi nói với ngài về lộ trình của tôi. Ngài khuyên tôi gia nhập Nhóm các bạn trẻ suy tư về ơn gọi. Sau thời gian phân định ơn gọi đến lúc phải quyết định:

- Gia nhập hay không gia nhập Chứng Viện?

Nói thì dễ nhưng làm thì khó.

Ý tưởng phải ngồi lại ghế nhà trường khiến tôi đâm hoảng sợ. Nhưng lời khuyên của Cha Sở trấn an tôi. Ngài nói:

- Một năm cho phép bạn thấy rõ vấn đề. Hãy lợi dụng ngay. Sau đó bạn có thể quyết định. Nếu bạn không làm thử một năm này thì vấn đề cứ lẩn quẩn trong đầu và bạn không thể tiến bước trung thực với chính bạn. Bạn cứ tin tưởng. THIÊN CHÚA sẽ có mặt để hướng dẫn bạn.

Tôi gia nhập Chung Viện liên giáo phận tại Orléans vào tháng 9 năm 2011. Thời gian đầu thật khó. Nhưng có Một Người luôn hiện diện và tôi đặt trọn niềm tin tưởng nơi Người. Dần dần mối quan hệ của tôi với Đức Chúa GIÊSU KITÔ được thành hình được củng cố và tôi trở thành một người hạnh phúc. Tôi tự đề cho THIÊN CHÚA nhào nặn. Hiện tại tôi đang ở năm thứ ba trong Chung Viện.

Đáp lại Tiếng Gọi của Đức Chúa GIÊSU KITÔ là một cuộc phiêu lưu được thành hình theo dòng thời gian. Chúa thường kêu gọi chúng ta qua các trung gian. Chúa không gọi cho tôi tin nhắn SMS vào một buổi sáng. Không! Nhưng những người Chúa cho tôi gặp trên đường đi là sợi dây giúp một ngày kia tôi có thể đáp tiếng THƯA VÂNG với Chúa. Chúa không ngừng kêu gọi mỗi người chúng ta. Đôi khi chúng ta giả điếc làm ngơ. Nhưng Chúa luôn luôn chờ đợi. Mỗi ơn gọi là câu chuyện tình yêu độc nhất. Không có ơn gọi nào tốt hơn ơn gọi nào. Sở dĩ tôi chọn hướng đi này là vì nghĩ rằng chính đây là con đường Chúa muốn tôi đi. Thế thôi. Hãy hoàn toàn tin tưởng nơi Chúa và dám THƯA VÂNG nếu một ngày nào đó Chúa gọi bạn!

... "Những gì xưa kia tôi cho là có lợi, thì nay, vì Đức Chúa KITÔ, tôi cho là thiệt thòi, so với mỗi lợi tuyệt vời, là được biết Đức KITÔ GIÊSU, Chúa của tôi. Vì Người, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Chúa GIÊSU KITÔ và được kết hiệp với Người. Được như vậy, không phải nhờ sự công chính của tôi, nhưng nhờ sự công chính do lòng tin vào Đức Chúa KITÔ, tức là sự công chính do THIÊN CHÚA ban, dựa trên lòng tin. Vấn đề là được biết chính Đức Chúa KITÔ, nhất là biết Người quyền năng thế nào nhờ đã phục sinh, cùng được thông phần những đau khổ của Người, nhờ nên đồng hình đồng dạng với Người trong Cái Chết của Người, với hy vọng có ngày cũng được sống lại từ trong cõi chết. Nói thế, không phải là tôi đã đoạt giải, hay đã nên hoàn thiện đâu; nhưng tôi đang cố gắng chạy tới, mong chiếm đoạt, bởi lẽ chính tôi đã được Đức Chúa GIÊSU KITÔ chiếm đoạt" (Philipphê 3,7-12).

("Église de Besançon", Bimensuel De L'Église Catholique Du Diocèse De Besançon, No 1, 18 Janvier 2015, trang 70-71)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt